

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. M. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami** podľa 295 ods. 1 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2009 o sťažnostiach obvinených M. M., V. H. a T. Ď. proti uzneseniu sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 7. septembra 2009, sp. zn. Tp 9/2009, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených M. M., V. H. a T. Ď. **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e :

Sudkyňa pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením zo 7. septembra 2009, sp. zn. Tp 9/2009, rozhodla pod I. tak, že podľa § 76 ods. 3 Tr. por. u obvinených M. M., V. H. a T. Ď. predĺžila lehotu trvania väzby do 27. marca 2010, pod II. tak, že podľa § 79 ods. 2 Tr. por. zamietla návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátora) na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby u vyššie uvedených obvinených a nakoniec pod III. tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietla žiadosť obvineného V. H. o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podali obvinení M. M., V. H. a T. Ď. sťažnosť, pričom súd rozhodujúci o tejto sťažnosti vlastným šetrením zistil, že táto bola podaná v lehote zákonom uvedenej.

V podanej sťažnosti odôvodnenej prostredníctvom obhajcu obvinení M. M., V. H. a T. Ď. vytýkali sudkyňi rozhodujúcej o návrhu prokurátora tieto okolnosti:

- o návrhu bolo rozhodnuté od stola bez vykonania verejného zasadnutia v čase, keď dotyčnej sudkyňi ešte neboli doručené ich vyjadrenia k návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby,
- sudkyňa konajúca o tomto návrhu rozhodla o veci napriek tomu, že voči nej bola vznesená námietka zaujatosti,
- doposiaľ nebolo rozhodnuté o žiadosti obvineného M. M. z 31. júla 2009,
- sudkyňi konajúcej o návrhu prokurátora nebola vec pridelená zákonným spôsobom, teda náhodným výberom cez elektronickú podateľňu,
- sudcovia Špecializovaného trestného súdu neboli na tento súd pridelení v súlade s ústavou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci svojej prieskumnej povinnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce týmto výrokom, pričom zistil, že sťažnosti obvinených nie sú dôvodné.

Čo sa týka návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby u obvinených M. M., V. H. a T. Ď. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že boli splnené všetky formálne podmienky uvedené v § 76 ods. 2 Tr. por. na to, aby sudkyňa pre prípravné konanie mohla o tomto návrhu konať a rozhodnúť. Rovnako tak boli splnené všetky materiálne podmienky uvedené v § 76 ods. 3 Tr. por. na predĺženie lehoty trvania väzby do 27. marca 2010, keďže dôvody tzv. kolúzne a preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. u obvinených M. M., V. H. a T. Ď. naďalej trvajú a vzhľadom na obťažnosť veci (obvinení sú stíhaní pre obzvlášť závažnú úmyselnú trestnú činnosť násilnej povahy, ktorej sa mali dopustiť v dlhšom časovom úseku viacerými skutkami, pričom vyšetrovací spis t. č. má viac ako 9 zväzkov a okolo 1 500 strán) nebolo možné skončiť trestné stíhanie v ostatne predĺženej

lehote trvania väzby, pričom prepustením obvinených na slobodu hrozí, že by marením úkonov vyšetrovania a pokračovaním v trestnej činnosti zmarili, resp. podstatne sťažili účel trestného konania.

Sudkyňa pre prípravné konanie v rozsiahlom odôvodnení napadnutého uznesenia veľmi podrobne rozviedla konkrétne okolnosti, pre ktoré rozhodla o predĺžení lehoty trvania väzby a zamietnutí žiadosti obvineného V. H..

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmito dôvodmi v plnom rozsahu stotožnil, a na tieto ako správne poukazuje, a to aj pokiaľ ide o lehotu trvania väzby, na ktorú táto bola predĺžená.

Vo vzťahu k námietkam obvinených Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť nasledovné:

- sudkyňa konajúca o návrhu prokurátora a o žiadosti obvineného V. H. určila vo veci termín verejného zasadnutia na 9. septembra 2009. Obvinení M. M., T. Ď. a V. H. písomnými podaniami z 2. septembra 2009 oznámili sudkyňi, že sa nechcú zúčastniť verejného zasadnutia, teda že nechcú byť osobne vypočutí k podanému návrhu. Zo zákonnej úpravy konania o návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby výslovne nevyplýva, že by sa tak malo stať na verejnom zasadnutí. Je potrebné zachovať len tú podmienku, aby obvinený mal právo vyjadriť sa k podanému návrhu, či už písomne alebo ústne. Z judikatúry Ústavného súdu vyplýva, že by konajúci sudca mal preferovať osobné vypočutie obvineného, aby tak bol zabezpečený rovnaký rozsah práv obidvoch procesných strán, teda prokurátora ako aj obvineného. Obvinení M. M., V. H. a T. Ď. tým, že sa výslovne vzdali tohto práva, sa sami ukrátili o možnosť osobne sa vyjadriť k podanému návrhu. Na tomto mieste je potrebné ďalej zdôrazniť, že konajúci sudca v takomto prípade nemôže donekonečna čakať na písomné vyjadrenie obvinených, keďže Trestným poriadkom je striktné daná lehota, do ktorej musí sudca o takomto návrhu rozhodnúť. V tomto smere konanie obvinených Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil ako obštrukciu produkovanú v snahe zmariť, resp. podstatne sťažiť konanie o podanom návrhu. O takomto celi obvinených

a obhajcu svedčí napokon aj spôsob podania ich sťažnosti a ich následné konanie. V posudzovanom prípade preto konajúca sudkyňa tým, že o podanom návrhu rozhodla od stola, neporušila práva obvinených na vyjadrenie k podanému návrhu a konala v súlade so zákonom,

- sudkyňa rozhodla o podanom návrhu 7. septembra 2009, pričom námietka zaujatosti obvinených M. M., V. H. a T. Ď. bola Špecializovanému trestnému súdu, pracovisko Banská Bystrica doručená až 9. septembra 2009,
- z obsahu spisu a z vyjadrenia konajúcej sudkyne bolo zistené, že o žiadosti obvineného M. M. z 31. júla 2009 nebolo konané a ani rozhodnuté, keďže táto bola podaná pred uplynutím 30 dňovej lehoty uvedenej v § 79 ods. 3 Tr. por.,
- z obsahu spisu a z vyjadrenia konajúcej sudkyne bolo zistené, že táto bola zákonnou sudkyňou pre prípravné konanie pre obvinených M. M., V. H. a T. Ď.. Svedčí o tom druhý a siedmy oddiel Rozvrhu práce Špecializovaného trestného súdu na rok 2009, ktorý upravuje spôsob a pravidlá určovania zákonného sudcu v prípravnom konaní ako aj pravidlá vykonávania úkonov v prípravnom konaní. Z týchto vyplýva, že konajúca sudkyňa mala v týždni od 2. marca 2009 do 9. marca 2009 službu pre prípravné konanie, pričom 5. marca 2009 bol predložený návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby obvinených, v dôsledku čoho bola založená príslušnosť tejto sudkyne aj na konanie a rozhodovanie o všetkých ďalších návrhoch a žiadostiach obvinených v predmetnej trestnej veci,
- vo vzťahu k ostatnej námietke obvinených M. M., V. H. a T. Ď. Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje na svoje rozhodnutie, sp. zn. 5 Ndt 17/2009, z 24. septembra 2009 a na odôvodnenie tohto rozhodnutia.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti obvinených M. M., V. H. a T. Ď. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u ě e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. septembra 2009

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová